

20. szám.
Május 13. 1876.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan. decz. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16. kr.
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúrnál. **Kiadó-hivatal**: Pest barátság-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja**: 5 hasábos nempereille sor 10 kr.
Hirdetések felvételnek: egyedül **Láng Lipót és Társa**, I. nemzetközi hirdetések felvételi rodájukban **Budapestben**, FÜRDŐ-UTCZA 1-SŐ SZÁM.

XXVIII kötet.

A „FÜGGETLEN SZABADELVÜEK.”

§ ZÜLETETT egy új párt! — mindjárt is belépe
Oly ifjan az *Ábrahámffy* kebelébe.
Egy *Halász* fogta ki a *Tisza* árkábul,
Két keresztnevet is kapott két *Molnártul*.

*

Bankért fogsz harcolni, légy hát tevékeny párt,
Ne kapkodj nagy szökhöz, mint menykőhöz *Bernáth*.
Hübele *Balázsként* a sulykot ne hányd el,
Úgy *Fáidról* nem *Fügh* majd keserű *Mandel*.
Fogásidban vigyázz, soha ne légy *Balogh*,
Jó lesz, a jó *Ráthot* hogyha megfogadod.
Programmod ne legyen *Szentiványi* nóta,
Maradjon *Márjásod*, ha fogy a banknóta.
Ha nagyot mondotok, *Urai* legyetek,
S a *Hazai* jusból mit se engedjete.
Marháinknak húsa, zsírja, *Pacsalai*,
Ne menjenek akciz nélkül külhonba ki.

A mit itthon dolgoz a *Varga* és *Szabó*,
Legyen a vámosok azt megoltalmazó.
Rugjatok ki, mint a *Csider*, ha Bécs megbánt,
S ökleljétek ha kell, szilaj *Tulok* gyanánt.
Meg ne rongáljanak nagyravágy *Ragdályi*:
Soha ne legyetek császári *Királyi*.
Kovácsoljátok a magyarhoz a *Tóthot*.
Szent *Flórián* védjen — ki sok tüzet ótott, —
Hogy el ne ragadjon tüze a szalmának,
De föl se üljetek rosz német *Lovásznak*.
Ne iparkodjatok légvárat fundálni,
Alkotmányosságna legyetek *Földvári*.
»Fenn az ernyő nincs *Kaas!*« — rólatok ne mondják,
S csütörtököt soha ne mondjon a *Szontágh*.
Még a *Remete* is állja meg a harcot,
S úgy a haza se lesz, ti se lesztek *Svarczok!*

DON PEDRÓ.

A dissidensek.

A HATVANKILENCZEK nem akarván Tiszáért a felelősséget magukra vállalni, kilépnek a szabadelvű körből, magukat egyhangulag fényes többségnek jelentik ki, s megalakítják a

DISSIDENS MINISZTERIUMOT

következő névsorral:

Miniszter elnök: **Balász Friezi.**

Államtitkár: **Csernátoni.**

Belügyminiszter: **Ragályi Gyula.**

Államtitkár: **Paczalay.**

Otthonvédelminiszter: **Tulyok Zsiga.**

Államtitkár: **Virava József.**

Pénzügyminiszter: **Remete Géza.**

Államtitkár: **Lukács Béla.**

Kereskedelminiszter: **Halász Bálint.**

Államtitkár: **b. Kaas Ivor.**

Közl. és állattenyésztési: **Csider Károly.**

Államtitkár: **Gyulner Gyula.**

Kultuszminiszter: **Hecsepees Károly.**

Államtitkár: **Schwarz Gyula.**

Ö fels. szem. körüli: **Nyisztor J.**

Államtitkár: **Kossuth, a Miska.**

Igazságügyér: **Flórián.**

Államtitkár: **Tóth Kálmán.**

*

A pestmegyei képviselők, u. m. trombitás Halász Bálint, Földvári, Gullner Gyula, Jankovics Miczu, Kovácsi Gyula, Lupa Petyi kijelentik, hogy ők kilépnek; de e kihágást csak azért követik el, hogy külön klubbot alakítva megtegyék egymást Nyári Pálnak.

*

Hymen. A volt jobboldal Éljenkiáltó Tóth Vilmosa fusionál a volt baloldal Éljenkiáltó Nagy Gyurijával. Németh Berczi adja az áldást e szép frigyre.

*

Miklós Gyula exszógabiró közhirre téteti, hogy ő más programot adott a választóinak mint a szabadelvű párté! (Meghiszszük.) Tehát mert ő nem csinálhat egy második Világost: kövesse az országot az ő programját, az elég homályos.

*

Lichtenstein József: Kilépek, mert én megfontoltam ezt a kérdést!

Impertinens közbeszólás: Meg ám a miskolczi csismagyaiak!

*

Kovácsi Gyula kijelenti, hogy ő, ha nem is épen Patai, de legalább dunapataji; ennél fogva ő Tisza Kálmánnál magasabb szempontra emelkedik, — s fellépett szónokolni egy székre.

*

Halász Bálint. Kérem alássan! most ne fogadjuk el a kiegyezést! Ha most azt mondjuk, hogy nem fogadjuk el: akkor megijed a német, s engedni fog. Ha nem enged. — akkor aztán fogadjuk el ezt is.

*

Elindul Baranyi Gusztó a hivek leghivebbje térítgetni, s többek közt Chorint próbálja capacitálni. Azt mondja erre valaki: »Ennek is látom előre a végét: bizonyosan őt fogja Chorin megtéríteni.«

*

Emmer Kornél kérdi Tiszát, ha megfontolta-e ezt a dolgot? Ő (Emmer Kornél,) megfontolta ezt a dolgot, és tanácsolja Tiszának, hogy fontolja meg ezt a dolgot!

*

A kik se menni se maradni, se dissideálni se szabadelvűnek maradni nem akaróztak: nem szavaztak a klubban. Min a lutheránus, a ki úgy veti a keresztet, hogy a pápista meglássa, a kálomista meg ne lássa. Eképen vetett keresztet Wadjános [is a maglódi képviselő, kiről senkise hitte volna, hogy kitért lutheranusnak.

*

b. Kaas Ivor, mint a P. Napló totumfactora, hogy Csernátonival ne kellessék találkoznia naponként, bejelenti kilépését a szabadelvű klubból.

Csernátoni, mint az Ellenőr szerkesztője, hogy Kaas Ivorral ne kellessék találkoznia naponként, bejelenti kilépését a szabadelvű klubból.

b. Kaas Ivor ezután kijelenti belépését a »független szabadelvű« klubba.

Csernátoni ezután ki akarja jelenteni belépését a »független szabadelvű« klubba — hát már ott várja Kaas. Tabló. Denique, sorsát senki sem kerülheti el.

Papirszeletek.

Melyik a Zongökráglói leghüvebb fordítása?

A »Keztyü« fordítása; de nem Schillerből, hanem a 27 krajezáros bazárból.

— Ki vesz el többet még a végrehajtónál is az ember szájától?

— A borbély.

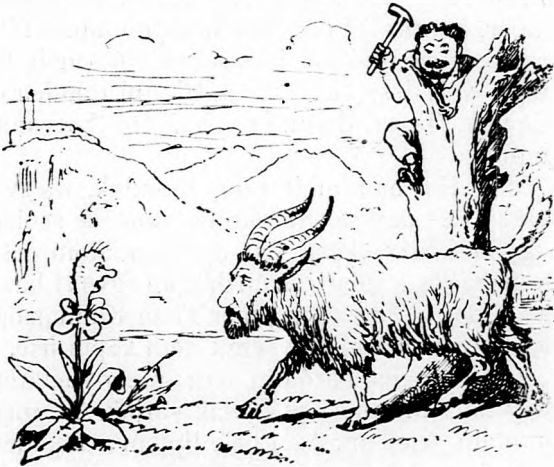
TERMÉSZETTUDOMÁNY.

ASZALT SZÉNA.

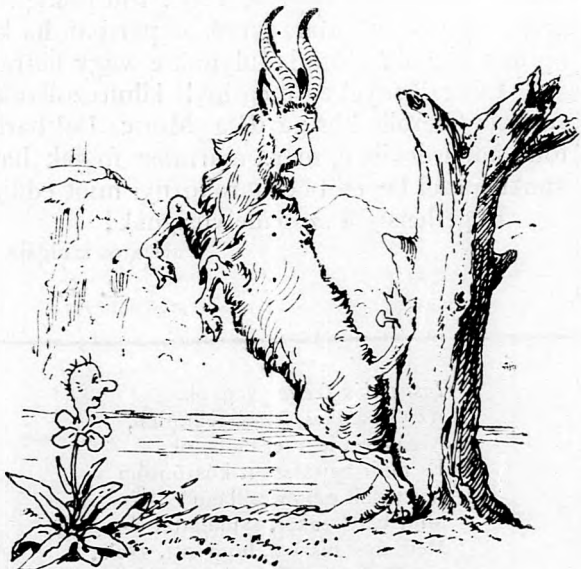
vagyis:

**Borbács botanizáló bús bakkecske
borzasztó balesete Budán.**

(A Magyar Kecskék kedvéért, mint olyan hasznos
Munkát, közönséges haszonra Világra bocsájtotta
Caballero Poçotto y Gryllo.)

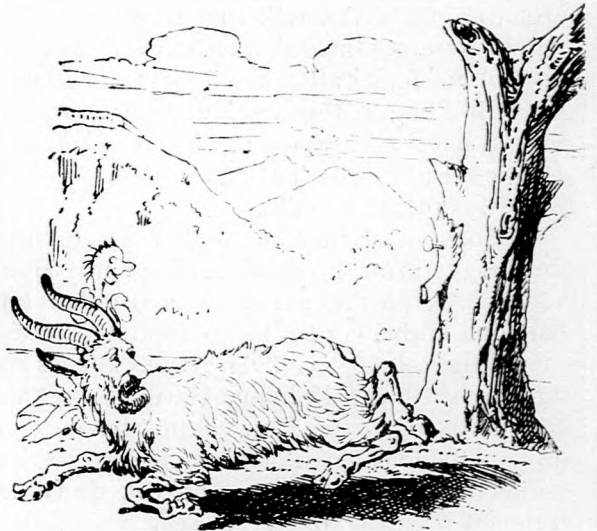

A BUDAI oldalon
Sok a virág de nagyon.
Közte ritka compositum
Furcsa kicsi Verbascum:

**Borbács, egy bak botanikus,
Nagyon szarvas meg intrikus,**

Me-e-eglátja: „detecta est!
Megeszem az új spécies!”
De-e bezzeg meg nem ette,
Mert Juranus észrevette.
S elővett egy kalapácsot.
Leszögezte a Borbácsot.
A kalapács emígy szólt: „bum!
Nem új spécjes a Verbascum!
Mind össze csak hybrida.
Kedves bakom, így van a!”
De a jó bak rugkapál,
Hátulsó lábára áll,
S a mint húzott igen stark:
Nyekk! leszakadt a szép fark!

A Verbascum meg kaczagott
A suta bakon de nagyot,
S mint előadja ez a szép ének,
Ilyen morált hirdet a kecskének
Aki sokat markola
Am keveset szorita:
Sokkal jobb a kicsi marok,
Mint a leszakított fark!”

BORKORCSOLYÁK.

Orvosi szigorlaton kérdés: A magtalan anyáknak van-e gyermekeikre valami befolyásuk?

Felelet: Vannak esetek.

— »Korán felkeltél kis hugám! — szólítja meg a falusi gavallér a menyecskét; — látom az egyik ablakot ki is nyitottad.«

(Egyik szemére vak volt.)

— »Fel bizony, válaszolá a menyecske, dolog után kell látni; látom az urfi már megrakodott.«

(Ez meg a pupos volt.)

TALLÉROSSY ZEBULON LEVELE

mindenváró Adámhoz.

JEKINTEDEZS BARATOM URAM.

*Jaj mar minékünk kopasz fejünknek,
Szegény szítbomlot szabadelvűknek,
Meghatvankülencztelenülteknek,
Insigre jutott mamelukoknak!*

Fiatal tigrisek kirepültek fiszekből a hol születtek, izz alakították maguknak új fiszkesfenyit. Nem goutiroztak szabadelvű klubot, gondoltam fogják athagni független klubba. De nem athagtak független klubba se nem, mert azt is nem goutiroztak; tehát alakítottak »független szabadelvű« klubot.

Ín is mentem velük.

Hogy miért mentem velük? azt mingyar megmagyarazom historiabul. Mikor még éltünk külön Deák párttul paradicsomi artatlansagba baloldali körbe, is nem beleharaptunk fuzioba: ott vot tigrisek közte milyen tisztelt kor izz körtarsam is Ghiczy Kalman. Harmad éve még könyű volt tigrizsnek leni, voltunk husz esztendővel fiatalabak. Joboldali kupcziher ujságirok szitták is benünket mint a bokrot, de Ghiczy Kalmant dicsírtik következetesen, hogy milyen szelid tigrizs, milyen jó tigrizs. Akarhogy opponalta aztán tisztelt barátom Ghiczy Kalman, nem haragutak írte; utolyára kenytelen volt hinni el maga izz: »hiszen nem vagyok ín tigrizs.« Így lette őse mi se jobb a Deak vasznanal.

Hat nekem izz montá tigrizs-gelbsnabli barátocskam, az Ivor gyerek:

— Jöjön velünk Zebi bácsi! Hiszen maga izz független meggyőződés taboraba harczolya!

— Harczolom? Majd harczolya in velem

zason, ha neszét veszi hogy akarom leni független. Fiam, in hazas ember vagyok.

— Hat nem volna hive nemzeti önalo vamhaznak? külön bankterületnek? Nem elhiszem! Zebi bacsí még fiatal ember, ruganyozs ember, boncsa fel politikai matrimoniumot Tiszával, lipjen polgari hazasagra Chorinal. Ha maga vele lesz, az kivivja Bicstul minden de mindent, Tisza daczara izz. De batyamra szamit!

— Hat ha szamit ram, mondok, megyek vele! Tisza ugy se szamította ram se senkire nagy alkudozasoknal. Ezt aprehendalom neki! De pajtaska, legalab osztán dragan agya el hazat az a Chorin, ha elagya; mer Tisza Kalman ugy laczik maga szemilyire semit nem kapta írte.

Miltóságos bárótom ivor megnyugtatott, hogy finis chorinat opus, csak varjak. Azt megtanultam, feleltem. Azal bele liptem a függetlenségbe. izz most bene vagyok.

Mig csak az iránt nem vagyok tajkozva: ki lesz partvezir? külön vamista Chorin, vagy közös Paczolay? ki szerkeszti programot: Mudrony Soma vagy Rath Karoly? Fiu lesz i program vagy lany? maragyunk e partban ha ki liptünk kluból? előre indulyunk e vagy hatra?

Legirzikenyeben megsinyli kihurczolkodásunkat: liberalis kör gazdája Moricz Pal barátom, kör irdekiben, mert marmost fogjak hatvankülenczel kevesebben tarakoznyi mint eddig.

Függetlenség a szabadelvűsügnék!

alázatos szolgája

T. Z.

BAKALANT.

Inspection.

MÉG tegnap közlegény voltam, de
Sejditve bennem a nagyot,
Kapitányom kitett magáért:
Adott egy posztó-csillagot.
S hogy láthassam, hogy a galléron
Ez nem hiába *nem* ragyog:
Az első nap kiírnak, és most

Inspectiós freiter vagyok.
Az éj csendes, az ég felhőtlen,
A gangon le s fel ballagok,
És mint bajtársakat köszöntöm
Azt a sok *egy* csillagot.
Mint bajtársakat, sajnálattal —
Mert úgy hiszem, hogy ott, azok;
— (Csupán csillagjuk látszik) — szintén
Inspectiós gefreiterok.

Titulár.

Krónikás adomák.

PANASZ van a honvédmíniszterre, hogy a tiz forintos számár árának 38 ftra srófolását élnézte. A pécsi honvédeknek ugyanis egy számár, mely a kenyeret a péktől a kaszárnyáig hordja, lévén szüksége, holott közelebb is kaphattak volna ily állatot, Veszprémből hoztattak a vaspályának oly hosszan kanyargó utain, hogy ámbár a kísérő honvéd és állata csak fele utazási díjt fizettek, a tiz forintos állat uti költségei majdnem még két annyira, 28 frtra rugtak. Ilyen kiadások csinálják a kincstári deficitet. Szinte resteljük, hogy a jó Veszprémet hozzák hirbe sok szamaraival, — noha — mint egyszer az öreg Ö. megjegyezte, hogy mikor ő Veszprémben lakott, akkor ottan több számár volt, mint most. Erről egy másik számáradoma jut eszünkbe. Néhai József nádor megkérte Dubravichit, Pestmegye alispánját: szerezze az ő alcuthi jószágára egy pár szamarat. Dubravichi a megszerzett két fülest N. megyei irnok által küldte át Budára. Az e kiküldetésben magát nagyon megtiszteltnek érzett irnok Pesten s a hidon át büszkén körültekintgetve, lépdelt a szamarak előtt, míg a füles párt hátul egy juhász nógatta az előhaladásban. A budai várpalota elé érve, N. magát s kíséretét ily szókkal mutatá be a nádornak:

— Euer Hoheit: wir sind da!

Fölemlítettett a minap, egy fatemplom históriája, melyet M. Szigeten egy ruthen falu megvett, szétszedve a Tiszán haza szállított; idővel a falu kötemplomot építvén, ismét szétszedett s tüzelőnek M.-Szigetre visszashállított, Az még mesterségesebb templomshállítás volt, midőn a mult században Biharban Rába falu régi fatemplomát Dansháza megvette, s haza görgette, nem borsón mint a rátótiak, hanem a faalkotmány alá alkalmazott fenyőszálakon.

(Miért nem foghatták el Rózsa Sándort?) A 48-as években a híres alföldi rabló Rózsa Sándor elfogatása ellenében szabad menlevelet nyert, a melyet Szabadkára érkezve a város akkor volt kapitányának K. J.-nak bemutatott.

Nagy érdeklődéssel nézte a kapitány maga előtt a hirhelt haramiát és »hogy van az, Sándor, kérdé tőle, hogy téged csak nem birtak elfogni?

— Hja! tekintetes uram, felelé Rózsa Sándor, annak meg van a magyarázata. Látja annak az az oka, mert először: nekem jó barátom soha se volt, a kinek őszintén nyilatkoztam vagy a kivel terveztettem volna; másodsor: soha se tartottam szeretőt; — harmadszor: a bort most is megiszom, de részeg soh' se voltam; negyedszer: egy határban 24 óráig soha se tartózkodtam.

Es mégis elfogták később; elfogatása pedig egyik rokonánál történt a kinek lakásán Rózsa Sándor megjelent; a rokon a nem szivesen látott vendéget, vendég jogát sem kimélte, hátulról neki rontott, és a vendéget vendég jogával együtt a földre teríté.

Katonadolgok.

X. városban történt, hogy egy a vágóhidról elszabadult ökör bősziült futában felöklelé az esetleg szemközt jövőket.

Egy épen azon menő lajdinánt produkálni akaráván győzhetlen vitézségét, hatalmas erővel dőfé az ökör oldalába balrészét dicsitő gyiklesőjét, amelylyel az ökör tovább futott. A lajdinant utána. Futtában kérdi a kaszárnya előtt ácsorgó őrt, valjon nem látott e egy ökröt — karddal oldalában — erre szaladni.

— »De igen, válaszolt az őrt, prezentáltam is neki.«

— »Miért, te?«

— »Jelentem alásan lajdinant úr, az áll a Forscheftba, hogy akár ökör, akár számár, ha arany portopéje van hát prezentányi kő neki.«

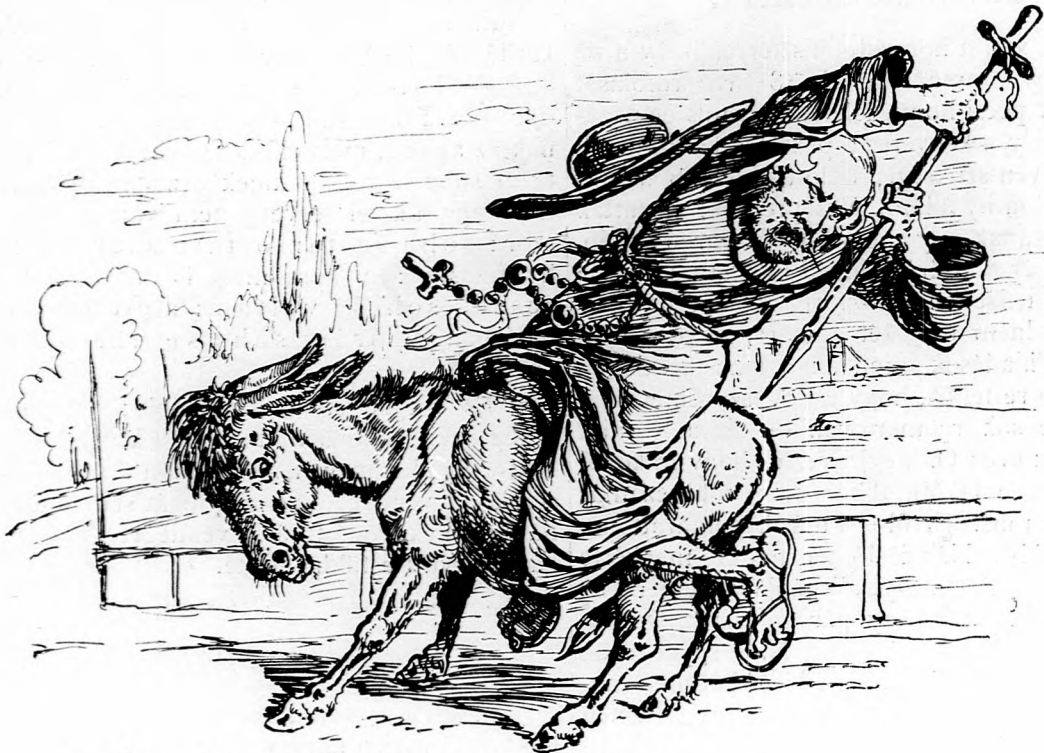
A káplár fegyverviziten észreveszi, hogy egyik közlegénynek piszkos a puskája.

— Nézzen csak kend bele, aztán mondja meg, mit lát?

— Bizony káplár ur, szóla komoly képpel a baka, anynyi az egész hogy egy kicsit megeste az eső a »mezőt.« (A fegyvercsőben t. i. 6. »mező« van.)

TAVASZI VERSENYEK.

— Futtatások a »Haza« díjra. —

Báró Sényeyei kékvér „Kelet népe“ menne, de nem megy.

A „Dissident,“ anyja „Liberality.“ Egy ló, de sok lovas. Megszakad a középén.

TÁVASZI VERSENYEK.

— Futtatások a »Haza« díjra. —

Parasztkerseny. Nem akarván se előre se hátra.

„Liberality.“ Talán mégis csak ezt! Előre!

Midőn egy főhadnagyot kapitánnyá neveztek ki, megígérte katonáinak, hogy kérjenek tőle a mire szükségök van, megadja.

Csaknem ez egész század jelentkezett rapportra uj bakancs, más sapka s több esféléért. Legvégül állt a trombitás, a ki legtöbb idejét a »szeperátban« töltögette.

— Hát kendnek mit adjak? kérdi a kapitány iszonyu szemeket vetve rá, kend nem érdemel semmit.

— Ne is adjon nekem, kapitány ur, szölt ez hirtelen; még a mit adott, azt a 30 napi kasszárnya áristomot is vegye vissza!

Este már, mintha ő lett volna a kis Isten, olyan büszkén sétálgatott e városban a trombitás.

Részeg fővel reggel felé ment haza a baka, mihelyt a szobába lépett, felfordult vele az egész világ. Maródi lett.

A látogató orvos rá kiált:

— Na, hát magával mi van?

— Főorvos ur kérem alászon, nagyon beteg vagyok! Ugy érzem, mintha a szemem mind a két golyólya úgy forogna a helyében, mint a jól megkent kocsi kerék.

KÉT LOVAG.

— Heinéből. —

Krapülinszky és Waslapszky
Tös-gyökeres polyákok,

A muszka zsarnokság ellen
Küzdtek, mint az ulánok,

Küzdtek. — S egyszer jónak látták
Párizsba elinalni,
Gondolván: hogy a hazáért
Élni édesb, mint halni.

Mint Achilles és Patroklus,
Mint Jonathán és Dávid:
Úgy összecsatolá őket
A közös sors, közös hit.

Egymást el nem árulták voln,
Voltak hű, jó barátok,
Mint csak lehet két lovag, kik
Tös-gyökeres polákok!

Együtt laktak, együtt háltak
Hol ágyon, hol ágy alatt,
Estéknként együtt vakasták
Az izét a var alatt

Mindig egy lebuiban ettek;
De egyik sem engedett
Pénzt kiadni a másiknak,
Hát egyik sem fizetett.

Mossónéjük ugyanegy volt.
A bajos Henriette,
Megment minden hóban egyszer,
És a szenyugest elvitte. —

Igen mert volt szenyuneysük is,
Két pár fehér ruhájok.
Mint illik két lovaghoz, kik
Tös-gyökeres polákok!

Egyszer a kandalló előtt
Ülvén, elandalodtak,
Künn tombolt, a hideg szélvész
S a bérkocsik robotgok.

Egy bögre puncs! — s ezt egyszerre
Kezdték sohajtani —
Hogy ha volna! De jól esnék
Szépen bekortyintani!

De nincs! s bú szállt arcaikra,
S szívük bánatot forral,
— És a honvágytól epedve
Krapülinszky megszólal:

De sajnálom otthon maradt
Rostopcsinos üvegem,
Medvebundám, háló sipkám,
Macsaprémes süvegem! —

Mond Waslapszky: a honvágy bánt,
A rostopcsinos üveg,
Medve-bunda, hálósipka,
S a macska-prémes süveg!

Igy még nincs oda a lengyel!
Szende nőink még szülnek,
Szüzeink ugyan azt tészik,
S nagy hőskéket nevelnek!

Hőskéket, mint hős Szobjeszky,
Mint Selmufszky s Uminszky,
Eszkrokevitcs, Subiakszky,
És a nagy Szamárinszky!

EGY RÓKA ÉJI KALANDJAI.

(Folytatás.)

AZZ hogy az igazat megvallva veszekedtek ök eleget, mert Stanczi sokszor tulnézett poétás férjén; jelenleg is Stipicsinszky Tasilló, garnizonbeli főhadnagy csapja körülte a levét; s ez Horatiusnak sok bűt okoz, pedig most is csapodár nejével foglalkozik. Nejét verseiben Cloënak nevezi, s felruhazza mindazon jeles tulajdonokkal és bájakkal, melyek egy valamire való óhellen dámában feltalálhatók.

Mint mondók, Horatius az előrehaladt éjben verszt, és verseket fabrikál. Egy ódát ír, — talán éppen a századikat — szép Cloëjához:

Szeretlek Cloë, mélyen, igazán;
És féltelek, mert szép vagy s gyönyörű.
Zeus ha látna, elrabolna ő,
Mint Európát, s annyi másokat.
Ha Mars meglátna, Venust cserbe hagyná,
Mert Aphrodite hozzád képest bliktri.

— Bliktri! . . Hm, hm! Ez ugyan egy kicsit modern, de csattanós; s annyival pikánsabb.

Irigylem a zephirt, mely vállaid
Csókolja, és fűrtiddel játszadoz.
És bus vagyok, miként a barna felhő,
Mely vést, villámot rejtve zug tova.
Kihivom harcra ezt a nagy világot,
S megtámadom a esillagdús eget . .
S ha győzők, ugy te istennő leszesz . .
Vagy meghalok, mint szedett himoroszlán.

E végső sorok egész harcias tüzbe hozták Horatiust. S szemeit a plafondra meresztvén, vetélytársát Zeust látszott keresni.

A róka pedig éppen akkor a lámpafénytől elkáprázva szemtől szembe állott vele. Ki tehet róla, hogy a múzsák fia az állatországból oly kevéssé volt jártas! . . s hogy a rókát farkasnak definiálta.

Szegény Horatius! . a pennát kiejtő kezéből; elszápadt; térdei megcsuklottak. A róka a mint szeme fényét vissza kezdte nyerni, aggodalmasom körül futkározott; Horatius ur pedig egy szabad pillanatban a közeli ajtón beugrott, s azt maga után berántván, a setétben tapogatózva haladt, s neje hálószobája helyett az üveg almáriumba lépett be. Az orrát megvágta. Még szerencse volt, hogy egészen le nem vágta. Végre sikerült az összetört csésze és poharak közül kimászni, s reje hálószobájának ajtaját meglelni.

De nagy isten, mit látnak szemei a hálószoba halvány mécsénél? A mint Horatius belép, az ablakon valaki éppen akkor kilép. Jól meg lehet különböz-

tetni egy piros nadrágu sarkantyus csizmás lábszárat; s küzködik a függönyvel, melybe a veszekedett sarkantyú beleakadt.

Ki is lett volna más, mint Stipicsinszky főhadnagy ur; kinek végre is sikerült sarkantyuját kiszabadítani, s egy ugrással kitenni magát a szabadba. Azaz hogy szegény főhadnagy éppen egy óriási borzasztó tuskés lapátkaktusz kellő közepébe esett sulypontjáról. Szegény főhadnagy még csak nem is káromkodhatott; hanem hallgatva mászott ki az irtóztató tropicus növényből. — Bizony csunya állapot volt az! Nagyon hasonlított en revers a tövises disznóhoz; sőt ha a Bazár hölgydivatlap rajzolója meglátja, — hölgyeink asztalán ott volna most egy kis csecsebecse, melynek neve: »Főhadnagy mint tűtartó.«

De térjünk vissza, s képzeljük, mit érezhetett Horatius, midőn háta mögött az iszonyu vadállat üldözi, előle pedig egy nem kevésbé iszonyu vadállat menekül . . .

Horatius a látománytól lebilincselve, szemeit s száját kerekre nyitva, — ő, ki a lantot oly bátran pengeté — szavakat nem talált! Végre a dermesztő csendet megtörve csak ennyit mondott:

— Ajnye Stanczi! ez már még is sok.

Stanczi pedig úgy tett, mint a ki mélyen alszik; szemeit beszorította, s Péru aranybányai sokat érnek: de értük föl nem ébredt volna.

Horatius lehajlott neje füléhez, bele dörögte hogy: »Ajnye Stanczi, az már még is sok!« Erre aztán a nő ébredezni kezdett, felnyitá két csillag-szemeit, melyet a boldogtalan főhadnagy olyan nagyon szépeknek talált; s álmosan suttogá Desdemónának ama történelmi nevezetességű szavait, melyeket ez az utolsó felvonásban a bösz Othelóhoz intéz:

— Aludni jöss férjem?

— Stanczi, mi volt ez? s Horatius az ablakra mutatott.

— Az a mi mindég, kedvesem: ablak! . .

— Ablak!?. hahahaha! . . s Horatius fájdalmasan föl kacagott. Nem azt kértem, hanem azt, hogy mi ment ki ablakon?

— Talán a macska, kedves Rácikám.

— Ne nevez engem Rácikádnak; én Horatius vagyok! feleselt a férj; s a mint kevélyen végig mérgette a pádimentumot, azt képzelte, hogy épp olyan,

mint a nagy Augustus, kit e féle házi jelenetek gyakorta értek.

— Macska . . folytatá aztán ; hát mióta hordanak a macskák sarkatycus csizmát ?

— Azt hiszem, hallottad hírét, kedves Ráczikám a csizmás kandúrnak.

— Kandur! te monád asszony! . Hanem hiszen, irok is én hozzád több ódát, te kigyó! .

— Bánom is én! legalább nem fogsz többet untatni velük.

Brumszasza! . s a róka, mely a kijárást még mind ez ideig nem lelte meg, feldönté Amor és Psyche gipsz szobrocskáját.

Kivülről behallott a szolgáló ordítása, ki azt hiszi, hogy a boszorkány folyvást nyomában van.

— A farkas! Hallod, hogy ordit, asszony! . Olympusi nagy istenek, mit tegyünk? .

Már erre az asszonyság is kezdett megrémülni, s annyival inkább, mert a környékbeli kutyák rutul vonítottak.

Az utcán a bakter éjfél kiáltott. Bevilágított lámpája, a mint az ablakok előtt végig sétált.

— Mihály gazda! . Mihály gazda! . kiáltott Horatius, az ablakon utánna.

— No mi baj?

— Nagy baj van ; farkas rejtőzik az udvarban.

Mihály gazda öreg volt már, rendesen száz lépésre szokta kikerülni a tolvajokat is, ha velük véletlenül összeakad. Ki nem állhat semmi féle összeütközést, most is csak azt mondta, hogy :

— Jojczakát ; ő nem maradhat soká, őt hívja a hivatala.

— Ha istent ösmer kend, legalább szóljon be Meszes urhoz ; mondja meg : tisztelem, és kéretem, hogy jöjjön át, hozza el a puskáját is, mert a házban farkas van.

Ez a Meszes ur valamikor gyógyszerész volt ; tőtől talpig becsületes ember. Hanem a mióta a természetvizsgálók mehádiái gyűlése alkalmával lerándult Konstantinápolyba, — kiesett egy szög a logikájából, s a képzelet világában él. Effendinek hivatja magát, Mekka felé fordulva imádkozik, maga alá huzott lábakkal ül, falja a piláfot, mint egy igazi muzulmány ; szobáját divánnak nevezi, s hogy háremet nem tart, annak egyedüli oka, hogy agg legény. Csak kéz alá kell adni, egy napig elbeszél Konstantinápolyról, Törökhonról, az egyiptomi alkirályról ; egyébként, mint mondók, ártatlan jó ember, ki üzletétől visszavonulva szerény tőkéje

után éldegél, s a faluban mint szenvedélyes vadász ismeretes.

A dörömböző bakternek Juszuf nyitott ajtót. Egykor József volt a neve, s hetes, kit ura léptetett elő inasszá és Juszufá.

Megértvén Juszuf a dolog állását, sietett az effendit felköltetni.

— Juszuf add ide azt a puskámat, melyet ő felsége a szultántól kaptam ajándékba.

Juszuf kezébe nyomta az egyetlen rosz kócsipuskát, mi a háznál volt ; s az effendi, miután piros tezt nyomott fejébe, elsietett Szabó urékhoz.

Ideje is volt már, mert a szép Stánczi hatszor ájult el, s ugyanannyiszor tért magához. Horatius rutul meg volt akadva vele. Az effendit az utcára nyíló ablakon másztatták be, mert már minden ajtó elé egy-egy komót volt tolva.

— Csak képzelje, kedves Meszes ur! lamentált Horatius ; farkas lopódzott be a házunkba.

— Nem farkas az! . . veté közbe Meszes ur, hanem hyéna!

— Hyénal ordított Horatius ; Stánczi pedig hetedszer ájult el.

— Igen! . Hát nem olvasták? a padisa vadas kertjéből, ott az édes vizek partján, egy hyéna valami két hete elszabadult,

— S e hyéna? . . hebegé a roskadozó költő.

— S e hyéna egyenesen ide szaladt Sztambulból. Hja a hyénák nagyon gyorsan tudnak futni! Láttam egyet Egyiptomban, a mely egy nap ötven mérföldet futott.

— Gyalog? kérde naivál Horatius.

— Egészen gyalog! az az hogy valami három mértföldet mégis egy zsiraf hátán futott meg.

— Kedves Meszes ur, mentsen meg bennünket, löjje főbe a fenevadat!

— Nem! agyon nem lövöm ; elevenen akarom megfogni ; megfogom, s kedves barátom, a padisának haza küldöm Stambulba. Oh ez nem új rám nézve! Áfrikában egy oroszlán vadászaton voltam Bender basánál. Az az hogy nem, Küprili basánál voltam, s ott egy him oroszlant fogtam meg elevenen. Haza is akartam hozni, de Karakafanoides görög miniszter nagyon rám esett, s neki ajándékoztam. Most új-fundlandi kutya helyett használja ; mint hallom, már pompásan apportiroz. De hát hol a vad?

— Azt hiszem, hogy az udvarra néző szobák valamelyikében.

(Vége a jövő Üstökőben.)

AZ „ÜSTÖKÖS“ EREDETI OKMÁNYTÁRA.

Egy fuvaros folyamodványa.

Tekintetes tsászári kiráji Miniszterjem!

Sőt ha már a fentisztelt Cserekaszálnak gyepes hátát 3 db lovaim csipdesték is nem számítva ide az érintett 2 darab Csikót, a lett vón a sorja, hogy Kispéter szomszid ne zárta vóna be az e riszbe ártatlan Lovakat, hanem aszonta vóna, hogy mán csak behajtom ezt a bitang jószágot a város Istállójában, majd ott tisztára jön a dolog. bizonyosan hogy amint a Lókodi Bálint komám Lüután járó gyereke meg monta, hogy némej fogyatkozást cselekedett a lovam — tüstint átmentem Kis péter szomszidho, hogy kiválcсам a jószágot, mán ha pizemen is, de nem atta, hanem aszt mondta, hogy minden Lú után egy-egy ezüst forint jár, fizeti kelmed, jó a jó, ha pedig hogy nem, hát had menyik törvényre a dolog. no jól van én ott hattam haza mentem egy esteli tehéncorda hajtáskor, ott lakok a Slétorom kaszánya mellett a cigán soronn más nap egy kenyir ebéd után ehun beszalad a pista gyerek, hogy egy nadrágos ember jön, hát amint eszt kimonta, abba a minutumba betoppan a pitarba katona Péter a preferenes, mingyán megesmértem az embert, mert a mi uczánkba sokat jön megy. Amint belip a Házba aszongya agyonisten agyonisten kigyelmednek is mondok hát mijóir kereste meg szegényes halylékunkat, ere kiveszi abbul a gulimászos vászonbul az irást, avval átagygya nekem ezen szent módon oszt aszongya, hogy sürgönyösen menyek fel a hejbéli járásbiróságho, mer egy kis baj irkezett. Nohát mondok, hogy haladékonyabb legyen az ügy állása tüstint megyek. be mentem a kis házba egy Derikra valót kaptam magamra jó meleg ajer van nem kell ujas — mondok — avval elindultam a Bek házho mer ott van a törviny. alig tettem be a kilincset magam után aszt kérdi tülem a járásbiróúr — ugy czilozok, hogy a vót — hogy kendet hijják Mányi Ferencznek, igenis szolgáltyára mondok, ekkor oszt aszt teczett annak az urnak nekem mondani hogy fizessek a jószágir akit tegnap bitangba tanáltak 5 ezüs forintot mer különben per válik belőle. erre bizonyosan magam is meghuzogattam a puszlim ajját oszt aszontam, tekintetes Uram ha mán így vóna is a sor aszt nem tehetem, hogy a Kökin Lüir is fizessek, aki a Pihes mellett lógóra szok járn, mer mir azir hogy a nem vót a tilalmasba csak az árakba akit mán a kökisfa egiszen elperelt a gazdjátul, ugy látam mint most, ott ált melettem Lókodi komám is aki azonkippen leteszi rá a hitet, a többi is szemijenkint. egy bankó forintnak kifizetője leszok, de hogy én templit, kintstárt, finánczot fizessek, ijen turpisságot nem cselekedhetek. — Ijen soromban méltó alizatosággal esedezek a tekintetes tsászári kiráji miniszteriomho, hogy ha nem átalja méltóztatna saját szemeivel megtekinteni aszt az árkat akibe akor a kökin Lú kereste ilelmit, és az ott találtatható nyomok utána kimondani hogy vót-é egy ezüs forint ára az a gyep akit az én lovam

lelegelt, Kispéter szomszidot pedég hahogy anyi füvet nem evett meg ártatlan Lovaim erányába elmarasztalni.

Méltatlan ember vagyok én tsászári kiráji miniszteriom, hogy így bánnak a jószágomal, mert aszt tesszen elhíni hogy én 19 esztendők óta hun 3, hun 4 lovamall együt flui hüsiggel szógáalom e nemes várost, külömben ha itt nem sikerül az érvény Ő felsége beces háza tájikat sem kerülöm el és annak mondok el áperté mindent. — Tisztelem Patai nagyságát, ha ott van még. az az ember uram!

fojó Hó elhunyt napjában

Mányi Ferencz
fuvaros ember.

Czeg-fölrirat:

Molnár József.
Hihetetlen Óicsó!!!
Masinával varat
ruhakat eladó
Készíték Ujakat
Régieket Fordítok
s pecsétés ruhakat
egyiránt megtisztítok
A ki nem hiszi
jöjön el ide
Munkám Jó és Ólesó!!
Elkészitem izibe!

Czigány postás.

Egy latnál nehezebb levelet vitt a postára a czigány, melyre gazdája csak egy öt krajczáros bélyeget tett. A hivatalnok e szavakkal nyujtja vissza a levelet.

— Erre még egy bélyeg kell!

— Miért? — kérdi a czigány.

— Azért, mert nehezebb egy latnál.

— De főpostás ur kérem, ha még egy billeget teszok rá, még nehezebb lesz!

SZERKESZTŐI SUBROSA.

M.-sziget. B. Nincs ez bő lére eresztve, sőt takaros formájú előadással ücsökszik. De mintha a pointje már nem volna új. — **Kraszna. B. M.** Közölhetetlen. — **Arad. W. M.** Van közte valami jó, de nagyon csekély. Másszor tán vigabban megy. — **X. Y. Z.** A kérdéses úr, a kortes, csak besegít másokat az országgyűlésbe, de maga bele nem teszi a lálát. Majd három év mulva. — **Tornyospálca; Hidvég.** A kiadó hivatal eljár benne. — **Innsbruck. Dr. L.** Melyik számában az Üstökösnek? — **Nagyvárad. L.** Adomái sokkal többet érnek a versnél. Nem ebből kérünk.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Statio utca 90-ik szám alatt.

Budapest. 1876.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:
egyedül

LÁNG LIPOT ÉS TÁRS.

I. nemzetközi hirdetések felvétel irodájukban, Budapestten Föld-utca 1-ső szám.

Rajzolja

JANKO.

Metszi

POLLAK.

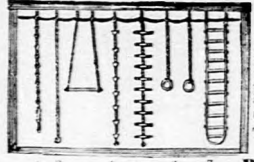
Nyári mulattató czikkek.

Ezen kedvelt, máris általános használatba jött hintaágyak cselzseriségük s kell-metességüknek fogva igen ajánlandók s szobában, de leginkább szabadban igen könnyen alkalmazhatók. Minden egyes darab csinos magával vihethető tokban van elhelyezve

Indiai függő hintaágyak
1-85 sz. 50 font horderejű forint 2.70
2-8 sz. 300 fo. tónak frt 4.85, 3-ik szám 1000 fontnak 6.85.
Uj vas feszítőkkel ellátott hintaágy darabja 14 frt.

Horoghalászat kellékei.
Halászó sítobokok, 2, 3, 4, 5-ször hosszabbíthatók frt. 1.50, 3.90-ig, nagyobbak kerekkellet ellátva s.b. 14-16 kr.
Zsinórral ellátott halhorgok 10, 15, 20 kr. 1.50-ig.
Egyes angol halhorgok száza 35 kr. **Mesterséges rovarok** és sok egyéb ezen mulatsághoz tartozó czikkek.
Lepkefogó hálók 40 kr. **Botanizáló szelenczék** 1.40-3.
Gyermek kerti szerszámok és zsetek. **Volansjátékok.** **Karikavető botok** tucatzárja frt 1.20 **Karikák** tucatzárja frt 1.20
Sípládák 4-6 táncdarabbal gyermekek számára 9-30 forintig.
Borszeszel használatos papír léggömbök (hajók) nagyságuk szerint drba 45, 70 kr. frt 1.20, 1.60, 1.86.

Torna-eszközök.
1. sz. Mészökötél csomókkal frt 9.-
2. sz. Sínva mészökötél frt 5.40
3. sz. Trapez frt 6.60
4. sz. Mészökötél fagombbal frt 7.80
5. és 7. sz. Kötélhagaszó frt 9.-
6. sz. Kötél karikavető párja frt 7.85
Torna-golyók minden nagyságban 100-1000 db 30 kr.

Rugany inercitók frt 3.50-5.
Uj tökéletes tornakészlet magánok részére szobában és szabadban használható frt. 14.50

Rugany-labdák és ballonok 8 krajczártól 1 frt 70 krajcz.
Kuglizó bábuk, frt 2.25. Lignum sanctum golyók 3/4"-5" átmertnek frt 1.50-3.-
Színes papírlámpások díszes némei táncstermek és kertek világítására, darabja 20 krajczól 1 frt.

KERTÉSZ ÉS EISERT Budapest
Dorottya-utca 2. sz.
Írásbeli megbízások utánvétel mellett gyorsan eszközöltetnek.

ÉRTESETÉS

Ezennel ajánljuk intézetünket a

hirdetések alkalmazásához közönségnek bámi terjedelmű

hirdetésügyi megbízások kereszttüvelére

s méltánylásul felsoroljuk a következőkben az ebből eredő előnyöket.

Az összes hirdalkiadóhivatalok részéről javunkra megállapított feltételek alapján oly helyzetben vagyunk, hogy a ránk ruházot megbízásokat következő

jutány feltételek alatt teljesíthetjük:

1. Mi csak az eredeti árakat számítuk.

2. Levélbélyeg vagy költséggel nem terhelünk.

3. Nagyobb és ismételt megbízásoknál megfelelő árendemény. — Az összes hirdetésügy átruházása esetében különös szerződés rendkívüli feltételek alatt.

4. Tanusítványok valahány esetben mindegyik hirdetésnyről megküldetnek.

5. A hirdetésnynek egyszeri másolata elég több hirdalpa való feladás esetében is.

6. Rögtömi elintézés a megbízás megtevéle napján.

7. Fordítások bármely nyelvben költség nélkül eszközöltetnek.

8. Költségvetésekkel kívánatra kézségesen előre is szolgálunk.

Mely tisztelettel
Láng Lipót és társ

I. remzéközi hirdetések felvételi iroda

Budapest, fűrdő-utca 1. szám.

Szamosak kívánatára

és tisztelt t. cz. vevőim kényelmére azon időszéri intézkedést tettem, hogy minden náiam készült urruha a legolcsóbban megszabott árakon adassék. Az árak minden ruhadarabon kitüntetve. Szamos látogatásért esedzve, mindig a legújabbal és legjobbal fogok szolgálni és ajánlom magamat mély tisztelettel

Groszmann S

Budapesten, Deák Ferenc- és új bécsi-utca sarkán.

Váci-utca 16-dik szám.

A tavaszi idényre

a legújabb és legdivatosabb

átvetőknek

dúsan fölszerelt rak-tárat ajánlja

Farkas H. és társ, Váci-utca 16. sz.

Ternóából, bársonyból, selyemből stb. francia minták szerint.

Hölgy-ruhakészítő-üzlet,

váci-utca 16-dik szám.

148

1 ft. Alkalmi vétel! 1 ft.

Egy „Philadelphia” elegans nyárikelme férfi-kalag, könnyebb, szebb és tartósabb a szalmakalagnál. Megrendelésre a fejhősség mértéke kéréstik. Csomagolás 25 kr.

25 kr. Egy eredeti japáni zárható legyező, melynek sajátossága elegans kiállításra tanuszkodik valódiságról. Cselzserisége fölülmúja az Európában készületek.

35 kr. Egy darab büvös csodatorl elegans toll-tartóval, mely egyszerűen vízbe mártva, naponkénti használata mellett magában tartalmazza az egy évre szükséges tintaanyagot.

1 ft 80 kr. Egy darab gózpipaszár-tisztító, sárgarézből készült borszesz-lámpával és kis katlanal ellátott gepeske, melylyel eddig el nem ért tökéletes módon tisztíthatni a pipaszárakat.

1 ft. Egy az időjárást előre jósló barát, mely eredeti kiállítás mellett egy hőmérőt is tartalmaz.

60 kr. Egy levágó-ostor, mely egy darab rhinoceros-bőről van kivágyva s ély célszerű, mint elpazsztatatlan.

60 kr. párja „venütilated garters” című valódi amerikai harisnyakötöknek, melyek ezüstölt sodronból készületek.

85 kr., 1.20, 1.40. darabja a jelenleg oly divatos badeni megyefasétabotoknak.

30 kr. darabja a 90 centimer hosszún, hajlékony, felette kényelmes rugany szivarszipkának.

20 kr. egy párisi 40 kr. Egy Manilla gyufatartó nyári szivartárc. — Sainte ilren cigaretteknek 35 kr.

85 kr. Egy zsebbeli gyufatartó szálben gyjntó kanóccal, alpacaból készületek.

35 kr. Egy össze-hajtható zsebbeli bőr ivópohár fenymárolt bőrből.

8-90 kr. 1 ft - 1.30. minden nagyságu szürke és színes rugany-labdák.

85 kr. Egy sárga kaurárbból készült szilard Plaidsi izi.

frt 7.50, 8.-, 8.80, 9.50, 10.50
egy 38 42 46 50 54" hosszú, mindkét oldalán hordható, barna belésű fekete vízmentes rugany eső-öltöny.

35 kr. Egy új párisi talismányú önmű-ödő üveglégyfogó-boríték, nagy mennyiségű legyek nem undorítí fogásához. Csomagolás 25 kr.

Ajánljak

KERTÉSZ ÉS EISERT Budapest, Dorottya-utca 2. sz.

Írásbeli megbízások gyorsan. Nagy árjegyzékünk kívánatra ingyen.

Rugany-gyártmányok.

Vízmentes esőöltönyök.

Bő fekete, mindkét oldalán hordható kabát, barna belésű, ujjakkal és fejfedővel, 38" 42" 46" 50" 54" hosszu

frt 7.50, 8.-, 8.80, 9.50, 10.50.
Eros fekete kocsizó-köpeny, ujjakkal és fejfedővel, 46" 50" 54" hosszu

frt 12.-, 13.50, 15.-
Elegans fehér és világos külsejű öltönyök és köpenyek 15 krajczól 30 frt.

Lovaglási lábszárfedők párja frt 3.50, gombolni való rugany-kamasnik párja 3.60-4 frt.

Maw és fia legjobbaknak bizonyult londoni gyermekszoptató szilkei, eredeti dobozban kefésekkel frt. 1.-

Vízmentes rugany ágybetétek gyermekek és betegek számára, nagyságuk szerint 90 kr., frt 1.50, 1.80, 2.25, 3.-, 3.75.

Anya-melldedők drba 40-80 kr. Anya-tejfejek 85 kr, frt 2.20.

Körtealku, nagybő állóvet-és anyaméh-feeskenők 5 nagyságban, frt 2.50, 2.75, 3.-, 3.75, 4.50.

Ilyalaku kis sebefeskenők 40, 75, 90 kr. Szivattyus állóvet (Clystier) feeskenők frt 3.60, 4.-, 4.50.

Léggel tölthető ruganypárnák, fejpárnák 4.50-8 frt, gömbölyű és szegletes állópárnák 3.75-8 frt, nyakkoszorúk, pidettek stb.

Vizelő-edények, vizelő-recipiensek hólyaggyengességben szenvedők számára, s egyéb sebészeti eszközök, minden nagyságu rugany-labdák és sok egyéb tárgyak.

Gehrig testvérek berlini gyógyszerészet és udvari szállítóok gyermekek fogzásiathatóknak bizonyult találmány, mely enyhíti a fájdalom, és sikeresen eltávolítja a nyugtalanságot és fogorvosok. Darabja 1 frt.

